

tænkligheder, jeg har oveesfor det ærede Udvalgs og Ridsførerens Ubefaling af den foreliggende Sag. Det forekommer mig, at, dersom Staten skal understøtte Nogen i den Retning, saa maa det først og fremmest være paa den Betingelse, at de lokale Fiskere, som have deres Erhverv paa disse Fisseridistrikter, derved fremhjælpes, og at det er dem, hvem Statens Understøttelse væsentlig bør komme til gode.

N. N. Jensen: Jeg vil blot med et Par Ord tillade mig at anbefale Indstillingspunktet under Nr. 19, der angaar Understøttelse til Baneingenieur Vistofts Enke. Jeg taffer det ærede Udvalg, fordi det har anbefalet dette Andragende til Indenrigsministeren, og jeg taffer særlig den ærede Ridsfører for den overordentlig smukke og indtrængende Maade, hvorpaa han anbefalede det. Jeg har ikke Noget dertil at sige uden en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt der ikke maatte være Anledning for ham til, allerede til Finantslovens 3die Behandling, at stille et Endringsforslag i denne Henseende, saaledes at Enken snarest mulig kunde faae en Hjælp, hvortil hun vistnok haardt trænger.

Ansøger: Behandlingen af de Andragender, som aarlig indkomme til Finantsudvalget, er i mine Tanker en af de ubehageligste Forretninger, som dette Udvalg har. Man er bunden i sin Optraeden i den Henseende ved de Regler, som i Narenes Løb have dannet sig, og man er ved Siden deraf altid udsat for, at det enkelte Medlems personlige Onske om at komme Den eller Den tilhjælp, eller de personlige Indtryk, man har om de foreliggende Kjendsgjerninger, kunne influere paa Ens Dom. Naar man undersøger de Andragender, som her foreligge, vil man let kunne se, at flere af dem i og for sig kunne være lige saa velmøttede som de andre, hvormed der er gjort Indstilling, men at Udvalget dog ifølge de Regler, man nu engang har etableret, ikke har troet at kunne henvise dem til nogen Minister, og om der end er et Par enkelte, med Hensyn til hvilke jeg har troet, at man har holdt noget for konsekvent paa sine Regler, har jeg dog ikke anset det for nyttigt at gjøre en særlig Indstilling om dem. Det Andragende, som bringer mig til at fremsætte disse Bemærkninger, findes omtalt i Betænkningen under Nr. 9. Det angaar en gammel forhenværende Militærløge, som nu er i en meget høj Alder, og som befinder sig i overordentlig trangt Naar saaledes, at hans Tilstand er yderst klagelig.

Formanden: Det ærede Medlem tillade mig, inden han gaar videre, at gjøre ham opmærksom paa, at et Andragende som saadant ikke foreligger til Forhandling, men kun Indstil-

linger eller Forslag i Anledning af Andragender. Et Andragende som saadant foreligger ikke til Forhandling, og da der om praktiserende Læge Grønholts Andragende ikke er gjort nogen Indstilling eller Forslag, foreligger det ikke til Forhandling.

Ansøger: Man kan altsaa ikke omtale noget Andragende, om hvilket der ikke er gjort Indstilling, og jeg beklager da, at jeg er kommen ind derpaa, især fordi jeg havde troet at kunne gjøre en Henstilling besangaaende til den ærede Krigsminister. Det Andragende, hvormed den ærede næstsidste Taler (Sagb) udtalte sig, nemlig Andragendet fra de Herrer Smidt og Tørgesen angaaende en Rentegaranti for et Afkiebelsbøje til Udviklingen af Kystfiskeriet paa Sjællands Vestkyst, giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Jeg tror ikke, at den ærede Taler havde Ret i den Maade, hvorpaa han fremstillede Forsødet, idet han mente, at man, naar man fulgte Udvalgets Indstilling, vilde skyde hele Risikoen for denne Sags Udførelse over paa Staten. Det er meget langt fra at være Tilfældet. Man vil gjøre det lettere for Andragerne at bringe Sagen i Gang ved at give dem et Tilfagn om en Rentegaranti i de første 4 Aar; men Enhver vil let se, at det, hvorpaa det kommer an ved et saadant Foretagende, er at have Sikkerhed for Kapitalen, og den er jo ikke garanteret af Staten. De, der sætte Foretagendet i Gang, risikere Kapitalen; men det, der her begjæres, er, at Staten skal træde op paa en saadan Maade, at den i de første 4 Aar garanterer en Rente af 5 pCt. — Naar det samme ærede Medlem udtalte, at man for at støtte en saadan Sag først maatte have set, om den var praktisk udførlig, tror jeg at kunne bemærke, at man, naar man først havde set dette, ikke behøvede at give Understøttelse til den. Det er netop det at faae Sagen bragt i Gang, som har sine store Vanskeligheder, og det var vistnok det, som for en ikke ringe Del var Skyld i, at et i og for sig priseligt Foretagende af samme Beskaffenhed ikke førte til det heldige Resultat, som man havde ventet, men at de betydelige Kapitaler, som af forskjellige fædrelandsfædte Mænd vare stufne deri, for en stor Del ere gaaede tabte. — Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er i høj Grad ønskeligt, at de lokale Fiskeres Interesser kunne varetagendes ved et saadant Foretagende, saaledes at det kan blive til Nytte for dem; men jeg antager ogsaa, at dette vil kunne blive Tilfældet. Netop naar der bringes en Virksomhed til Stebe, der er udgaaet fra vort eget Land, og som bringer et overordentlig stort Udbytte ved de Redskaber og de Fartøier, som alene egne sig for dette Fiskeri, tror jeg, at de lokale Fiskere ville lære at indse, at det ikke kan nytte at blive ved at fiske paa den gammeldags Maade, som de hidtil have brugt, men at ogsaa de maa tilegne sig de nye